

நாகராஜவும் நாகரம்மனும்

எஸ் ராமச்சந்திரன்

சன்னியாகுமாரி மாவட்டத்தின் தலைவர் என்றான் கோட்டாறு, தற்போது நாகர்கோவில் என் வழங்கப் படுகிறது.

நாகர் கோவில் நகருக்கு இப் பெயர் வரக் காரணமாய் அமைந்துள்ள நாகர் கோவிலில் இரண்டு பிரதானமான சன்னிதிகள் உள்ளன. அவற்றுள் ஒன்றைக் கூறையிலமைந்திருக்கும் சன்னிதியில் நாகக் கற்சிலை உள்ளது. மற்றொரு சன்னிதி, கருங்கற்களால், விமான வடிவில் அமைக்கப் பட்டுள்ள நாகராஜா சன்னிதியாகும். இச் சன்னிதியில், தலைக்கு மேல் ஐந்தலை நாகப்படத்துடன் கூடிய ஆண் தெய்வத்தின் சிற்பம், இரு தேவியாளின் சிற்பங்களுடன் காணப்படுகிறது.

இத் தெய்வத்தைத் தற்போது அனந்த கிருஷ்ணன் என் வழங்குகின்றனர். அதாவது அனந்தன் எனப் புராணங்களில் குறிப்பிடப்படும் ஆதிசேடனின் பாம்புப் படநிழலில் நின்றருளும் கிருஷ்ணன் என்ற பொருளில் வழங்குகின்றனர்.

ஆனால் இச் சன்னிதிக்குரிய தூவலைஸ்தம்ப(கோட்டுக்கம்ப) டீப்தித்தில் ஆதிசேடனின் வரகளையான் ஆஸம் சித்திரிசிக்கு

பட்டுள்ளதால் இத் தெய்வம் அனந்தன் அல்லது ஆதிசேடனே எனத் தெரிகிறது.¹ நாகராஜா என்றபெயரும் ஆதிசேடனேயோ, ஆதி சேடன் அம்சமாகிய பல தேவனையோதான் குறிக்கும்: கிருஷ்ணனைக் குறிக்காது.

கி. பி. 16 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தைச் சேர்ந்த திருவிதாங்கூர் மன்னர்களின் கல்வெட்டுகள், தனிக் கற்பலகைகளில் பொறிக்கப்பட்டு இக் கோயிலில் நிறுத்தப்பட்டுள்ளன. நாகராஜா சன்னிதியும் இக் காலத் திற்குப் பின்னர்தான் கருங்கற்களால் எழுப்பப் பட்டிருக்க வேண்டும் என்பது இதனால் தெளிவாகிறது.

இக் கல்வெட்டுகளில் காணப்படும் ஒரு குறிப்பு நமது கவனத்தை ஈர்க்கிறது. கி. பி. 1505, 1516 ஆம் ஆண்டு கருக்குக்குரிய இரு கல்வெட்களில், நாகர், நாகராஜா ஆகிய இரு தெய்வங்களுக்கும் வழங்கப்பட வேண்டிய அழுதுபடி (நிவேதனம்) பற்றிய விவரங்கள் கூறப் பட்டுள்ளன. காஸலச் சந்தி, உச்சச்சந்தி, இராக்காலம் ஆகிய மூன்று பூசைகளிலும் சேர்த்து மொத்தம் பதினாறு நாழி அரிசிச் சோறு இரு தெய்வங்களுக்கும் நிவேதனம் செய்யப்படுகிறது. அதாவது சரிசமமாக எட்டு நாழி அரிசி நாகர்க்கும் எட்டு நாழி அரிசிநாகராஜாவுக்கும் நிவேதனம் செய்யப்படுகிறது.

ஆனால் இந்தப் பதினாறு நாழி அரிசியினை இரு தெய்வங்களுக்கும் பங்கிட்டுப் படைப்பதில் நேர வேறு பாடு காணப்படுகிறது.

நாகராஜாவுக்குரிய இரவு நேர அழுதுபடியாகிய இரு நாழி அரிசியும், உச்சிக் கால அழுதுபடியாகிய நானாழி² அரிசியுடன் சேர்த்து அத் தெய்வத்துக்கு உச்சிக்காலத் திலேயே படைக்கப்பட்டுவிடுகிறது. நாகர்க்கோ, உச்சிக் கால அழுதுபடியாகிய நானாழி அரிசி உச்சிக் காலத்திலும்

இரவுக் கால அழுதுபடியாகிய இரு நாழி அரிசி இரவுக் காலத்திலும் தனித்தனியாகப் படைக்கப்படுகிறது. நாகராஜாவுக்கு மட்டும் இரவில் உணவு படைக்காமல் பகலிலேயே இரவுக்கால உணவையும் சேர்த்துப் படைத்து வந்த காரணம்தான் என்ன?

நாகராஜா என்று கல்வெட்டுகளில் குறிப்பிடப்படும் தெய்வத்தை வழிபட்டவர்கள் சமணசமயத்தவராவர். இத் தெய்வத்தின் சிலை கடுசர்க்கனை அல்லது நவபாஷாணத் தால் ஆனதென்பதால் இச் சிலைக்கு எந்தேரமும் கவசம் அணிவிக்கப்படுவதாலும் அபிஷேகம் போன்றவை நடை பெறுவதில்லையாகலாலும் இச் சிற்பத்தினை முழுமையாகப் பார்த்தவர்கள் குறைவே.

ஆடையற்ற நிர்வாண நிலையில் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ள இத் தெய்வம் கீர்ட மகுடத்துடனும் தலைக்குமேல் ஐந்தலை நாகப் படத்துடனும் மனித உருவிலும் காட்சியளிக்கிறது. அபய ஹஸ்தங்களுடன், அரை ஞான் மட்டுமே பூண்டுள்ளதுஇவ்வருவம்.இது ஓர் அழுர்வ மான கலைப்படைப்பாகும். நாகராஜானை சமண தீர்த்தங்கரர் பார்சவநாதரின் யகூனாகச் சமண நூல்கள் குறிப்பிடுகின்றன.

ஆயிலும் நாகராஜன், தனது தலைவரான பார்சவநாதரைப் போலத் திகம்பர நிலையில் காட்சியளித்ததாகச் சமண நூல்கள் குறிப்பிடவில்லை. எப்படியிருப்பினும், சமண மரபுப்படி திகம்பர கோலத்தில் காணப்படும் இத் தெய்வம், சமண மரபுகளில் ஒன்றான, ‘ராத்ரிபோஜன விரமணம்’ எனப்படும் இரவில் உண்ணாமை விரதத்தை யும் கடைப்பிடித்தல் வேண்டு மல்லுவா? :

எனவே தான், நாகராஜா இரவு உணவையும் உச்சிப் பொழுதிலேயே உண்டு விடுவதாகக் கருதி, இரவு நேர

அழுதுபடி(நிலேதன) பங்கினையும் உச்சிக் காலத்திலேயே சீர்த்துப் படைத்துள்ளனர்.

கி.பி. 1517 ஆம் ஆண்டில் ஆட்சிக்கு வந்த பூதல வீர உதய மார்த்தாண்டவர்மன், இக்கோயிற்பூசைமுறைகளில் மாற்றங்களை அறிமுகப்படுத்துகிறான். நாகராஜாவுக்கும் இரவுக்கால பூசை நடத்தச் செய்தது இவன் அறிமுகப் படுத்திய மாற்றமே⁴. இதன் பின்னர் நாகராஜாவை வைணவர்கள் பலதேவனின் வடிவமாக, ‘நாகர் திருவனந்தாழ்வார்’ என்ற பெயரில் போற்றி வழிபடத் தொடங்குகின்றனர். கி.பி. 1589 ஆம் ஆண்டில் கருங்குள வள நாட்டுக் கும்பி குளத்துத் திருக்குருகைப் பெருமாள் என்பவர், நாகராஜா சன்னிதியைக் கருங்கல்லால் எழுப்புவதற்குக் காரண கர்த்தாவாக இருந்துள்ளார். நாகராஜா சன்னிதியின் வடபுறச் சவரில் பொறிக்கப்பட்டுள்ள ஒரு கல்வெட்டின் மூலம் இதனை நாம் உணர முடிகிறது.⁵

நெல்லை மாவட்டம் இராதாபுரம் வட்டத்தில், கோட்டைக் கருங்குளம் என்ற ஊருக்கருகில் கும்பிகுளம் என்ற ஊர் உள்ளது. இவ்வூரின் தெற்கே, குறவன் குளம் என வழங்கப்படும் குளத்தின்படுகையில் ஒரு கல்வெட்டுத் தூண் நிறுத்தப்பட்டுள்ளது.⁶ இக்கல்வெட்டு, கி.பி. 1595 ஆம் ஆண்டைச் சேர்ந்தது. ‘கும்பி குளம் தம்பிரான் தோழன் திருக்குருகைப் பெருமாள்’ கற்பித்த பெருவழி தர்மத்தைப்பற்றி இக்கல்வெட்டு குறிப்பிடுகிறது. அதாவது நாகர்கோவில் திருச்செந்தூர் முதலிய திருத்தலங்கட்கு யாத்திரை மேற்கொள்வோர், (அரிதேசி, பரதேசிகள்) வழியில் தர்மக் கஞ்சியருந்தித் தமது களைப்பை நீக்கிக் கொள்வதற்காக இந்த ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. இக் கல்வெட்டுத் தூணில் ஆமை, மயில் ஆகிய உருவங்கள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. மயில் திருச்செந்தூர் முருகனின் வாகனம் என்பதாலும், ஆமை நாகர்கோவில் நாகராஜா வீன் வாகனம் என்பதாலும் இவ்விரு உருவங்களும் இக்

தல்லெட்டில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன எனலாம். மேலும் திருக்குருகைப் பெருமாளின் முழுப்பெயர் ‘தம்பிரான் தோழன் திருக்குருகைப் பெருமாள்’ எனக் குறிப்பிடப் படுவதால், சைவ வைணவப் பாகுபாடு கருதர்த வைதிக மரபினைப் பின்பற்றியவர் இவர் எனத் தெரிகிறது. இக் கருத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டு நாம் சிந்தித்தால் நாகராஜாவிற்கு இக்கால கட்டத்தில் வைதிக சமய அங்கீகாரம் முழுமையாகக் கிடைத்து விட்டது என்பதைப் புரிந்து கொள்ளலாம். நித்திய நெமித்திக வழிபாடு களிலும், திருத்தலப் பயணம் மேற்கொள்வோரின் காம்ய வழிபாடுகளிலும் வைதிகச் சாயல் வேறுன்றத் தொடங்கி விட்டது என்பதனை நாம் உணர முடிகிறது.

கி.பி. 1643 ஆம் ஆண்டில் நாகராஜர் சன்னிதி, ‘கிகிட்டணன் கோயில்’ என்றே கருதப்பட்டது என்றும் ஒரு கல்வெட்டால் நாம் அறிய முடிகிறது.⁷ இத்தகைய மாற்றங்கள் ஏற்பட்ட பின்னரும், சமணத் தெய்வம் வைணவச் சார்பு பெற்றுவிட்ட பின்னரும் நாகராஜா வைச் சமண சமயத்தவர் தொழுது வந்துள்ளனர். கிருஷ்ணனை நெமிநாதரின் மைத்துனர் எனக் சமண-சமய நூல்கள் குறிப்பிடுவதால் சமணர்கள் வைணவர்களுடன் முரண்படாமல் ஒத்துப் போயிருக்கக் கூடும்.

இந்நிலையிலும், நாகர் எனக் குறிப்பிடப்படும் ஓலைக்கூரைச் சன்னிதியிலுள்ள நாகப்பாம்புத் தெய்வத் தின்பால் பக்திகொண்ட உள்ளூர் மக்கள், நாகருக்கே முதன்மையளித்து வழிபட்டனர். நாக தெய்வவழிபாட்டு (ழுசை)ப்பணியில் தொடர்புள்ள உவச்சர்களும் நாகரையே போற்றினர். கி.பி. 1645 ஆம் ஆண்டில் உள்ளூர்ப் பெருமக்கள் பலர் சேர்ந்து நாகர்க்கு மகரதேராண (திருவாசி) விளக்கு செய்து வழங்கியுள்ளனர்.⁸ கி.பி. 19 ஆம் நூற்றும்

றாண்டில், (கி.பி. 1876) நாகர்கோயில் தேரடி இச்சி யம்மையின் கோயிலுக்குக் கன்னார் (வெண்கலக் கொல்லர்) குலப் பெண்மணி சிவகாமியம்மை என்பவர் செப்பு விளக்கு வார்ப்பித்துக் கொடுத்துள்ளார். அச் செப்பு விளக்கில் ‘நாகனங்க துணை’ எனப் பொறிக்கப் பட்டுள்ளது.¹⁰ பொதுவாக நாகத்தைப்பெண் தெய்வ மாகக் கருதும் மரபே துமிழகத்திலும் கேரளத்திலும் வழக்கிலுள்ளது. ஆலப்புமை மாவட்டத்திலுள்ள மண்ணறை (புற்று)ச் சாலையில் உள்ள நாகக்கோயிலில் வயது முதிர்ந்த நம்புதிரிப் பெண்மணியே பூசாரியாக உள்ளார். கேரளத்தில் வாழும் புள்ளுவர் இனப்பெண்டிரே நாகதெய்வம் பற்றிப்பாடிப் பிச்சையேற்பர். இத்தகைய செய்திகள் ‘விஸ்வ விஞ்ஞான கோசம்’ என்ற மலையாளக் கலைக் களஞ்சியத்தில் கூறப்பட்டுள்ளன என்று திரு உண்ணிகிருஷ்ணன் நாயர் அவர்கள் (மலையாளப் பேராசிரியர் (ஓய்வு), தெ.தி. இந்துக் கல்லூரி, நாகர்கோவில், கூறுகிறார்.¹¹ எனவே நாகர்கோவில் மக்களால் முதன்மையாக வழிபடப்பட்டு வரும் நாகர்கோவில் நாக நங்கை அல்லது நாகரம்மன் கோயிலே என்பது புலனா கும். நாகத்தெய்வச் சன்னிதியில், பழமையான சப்த மாதர் (தாய்மார் எழுவர்) சிறபத் தொகுதி இருப்பதும்¹², இத் தெய்வமே, கிராமத் :தெய்வ வழிபாட்டு நம்பிக்கைகளுடன் பின்னிப் பினைந்த நாகரம்மன் என்பதைத் தெளிவுபடுத்தும்.

கி.பி. 16 ஆம் நூற்றாண்டில் செய்யப்பட்ட அனந்தன் (நாகராஜா), நாகினி (தேவி) செப்புத் திருமேனிகள் நாகர்கோவில் ஆலய நிர்வாகத்தின் பொறுப்பிலுள்ளன நாகினி செப்புத் திருமேனி பீடத்திலிருந்து கழன்றிருப்ப தால், சென்ற நூற்றாண்டில் இத்திருமேனியைப் பீடத் துடன் இனைப்பதற்காகச் செப்புக் கம்பி வளையம் ஒன்று செய்தளிக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வளையத்தில், பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தைச் சேர்ந்த

எழுத்தனமெதியில், ‘கும்பினிச் சுபைதார் திம்மராசா அவல்தாற் நாயக்கன் சிப்பாயிகளுக்கும் நாகராசா துணை’ எனப் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது¹⁸. இதிலிருந்து ஆங்கிலேயக் கிழக்கிந்தியக் கும்பினியின் நிர்வாகத்தில் திருவிதாங்கூர்ப்பகுதியின் சபேதாராக இருந்த திம்மராசா என்பவரும், அவருக்குக் கீழ் ஹவில்தார், நாயக், சிப்பாய் கள் ஆகிய பதவிகளில் இருந்தோரும் நாகராசா கோயி லூடன் தொடர்புள்ள இத்திருமேனியைப் பீடத்துடன் இணைக்கும் வளையத்திணைச் செய்தளித்துள்ளனர் எனத் தெரிய வருகிறது: அரச அமைப்புகள் மற்றும் நிர்வாகத் துறையினரின் ஆதரவு நாகராஜாவுக்கும், பொதுமக்களின் சட்டுபாடு நாகரிடத்தும் தொடர்ந்து இருந்து வந்துள்ளன என்பது இப் பொறிப்புகளால் தெளிவாகின்றது.

அடிக்குறிப்புகள்

1. நேரில் பார்வையிட்டு அறியப்பட்டது.
2. கண்ணியாகுமரி மாவட்டக் கல்வெட்டுகள் — தொகுதி, 3 தொடர் எண் 1968/292 இன் வாச கங்கள்:

‘காசைந்தி பாயாத்துக் கழுதுபடி நானாழி...உச்சிச் சந்திக்கு நாகர்க் கழுதுபடி நானாழி நாகராசாவுக்கு அமுதுபடி ஆறுநாழி இராக்கால(ம) நாகர்க்கழுதுபடி இரு நாழி’

தொடர் எண் 1968/285 ன் வாசகங்கள்:

‘நாகர்க்கும் நாகராசாவுக்கும்...இஷா பூஸக்கு அமுதுபடி நானாழி ஆகவும் உச்சிச் சந்திக்கு அமுது

படி குறணி இருநாழி ஆகவும் இராக்காலம் பூசைக்கு அமுதுபடி இரு நாழியாகவும்'

3. 'ராத்ரி போஜன விரமணம், பற்றி மோகன்லால் என்பார் Aspects of Jainism.

என்ற நூலில் விரிவாகக் கூறியுள்ளார். இமயத்திலுள்ள பத்ரிநாத், கோயிலில் பூசைப்பணி புரியும் ராவல், இரவு உணவு உண்ணக் கூடாதென்ற விதி உள்ளது. பத்ரிநாத் சமண சமயக் கோயிலாக இருந்தது என்பதற்கு இதுமே சான்றெனக் கருதப்படுகிறது.

4. கண்ணியாகுமரிக் கல்வெட்டுகள் — தொகுதி 3.தொடர் எண் 2958/276

5. மேற்படி நூல் தொடர் எண் 1968/279, வரிகள் 6முதல் 10 வரை பார்க்க.

6. இக் கட்டுரையாசிரியரால் இக்கல்வெட்டு கண்டறியப் பட்டது.

7. மேற்படி நூல் தொடர் எண் 1968/278

8. இந்நூற்றாண்டின் தொடக்கம் வரை இக் கோயில் வழிபாட்டில் சமணர்க்குத் தொடர்பிருந்ததனை டி.ஏ. கோபிநாதராவ் அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். கி.பி. 16 ஆம் நூற்றாண்டுக் கல்வெட்டுகளில், 'நாகர்கோவிலிற்பள்ளியடைய நாராயணன் நயினான் குணவீர பண்டிதனும் சீவகருடையான் கமலவாகன பண்டிதனும்' என்கின்றி இரு சமணப் பெரியோர் இக் கோயிலின்கூட்டுரவாகத்தில் தொடர்புடையோராக இருந்தனர் என்ற குறிப்பு காணப்படுகிறது. 19 ஆம் நூற்றாண்டின்கூட்டுரவு இறுதிவரை, குமரிமாவட்டத்தில் நாகர்கோவிலிலும், சிதரால் என வழங்கப்படும் திருச்சாரணத்து முனைப்பகவதியம்மன் கோவிலிலும் சமணர்:

களே 'ஸ்தானிகர்' பதவி வகித்து வந்தனர். இச் சமணர்கள் பிராமணர்களுக்குச் சமமாகக் கருதப் பட்டார்கள் என்றும், இவர்கள் வைதிக சமய பிராமணர்களின் வீட்டில் உணவு அருந்த அனுமதிக்கப் படுவர் எனினும், தமது வீட்டில் வைதிக சமய பிராமணர்களை உணவு அருந்த அனுமதிக்க மாட்டார்கள் என்றும் தாம் கேள்விப்பாட்ட செய்திகளைத் திரு. கோபிநாதராவ் அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். (T.A.S. Vol.II.127 — 130 pp. Trivandrum, year 1920)

9. கண்ணியாகுமரிக் கல்வெட்டுகள் — தொகுதி 3,தொடர் எண் 1968/282. இக் கல்வெட்டில் (வரிகள் 69-70) குலசேகரப்பெருமாள் கொன்றைமாலை என்ற பெயருடையவர் 25 பணம் அளித்ததாகக் கூறப் பட்டுள்ளது. இவரது உருவச் சிறப்பும், நாகராஜா சண்ணிதி முகமண்டபத்துணில் கல்வெட்டுடன் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது. அக்கல்வெட்டின் காலம் கி.பி. 1641 ஆகும். எனவே கி.பி. 1641இல் நாகராஜா சண்ணிதி முகமண்டபம் கட்டப்பட்டிருக்க வேண்டும்.
10. நாகர்கோவில் ஆலய நிர்வாகத்தினரின் பொறுப்பி வூள்ள செப்புப் பானை விளக்கு ஒன்றில் பொறிக்கப் பட்டுள்ளது. நேரில் படித்தறியப்பட்டது. (கோயிலின் பெயர் நாகேந்திரசுவாமி கோயில் எனக் குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது.)
11. கட்டுரையாசிரியரிடம் நேரில் கூறப்பட்ட செய்தி நாகப்பாம்பின் படம், பெண்ணுறுப்பின்தோற்றத்தை யொத்துக் காட்சியளிப்பதால் நாகத்தைப் பெண்ணாகக் கருதினர் போலும். தமிழகக்கிராமப்புறங்களில் நாகத்தினை ‘ஆவடையாச்சி’ என்றே வழங்குகின்றனர் எனத் திரு. ஹரிராமன் தெரிவிக்கிறார்.
12. நேரில் பார்வையிடப்பட்டது.
13. நேரில் படித்தறியப்பட்டது.